

[Justitsministeren]

der efter begge parters modne og velovervejede opfattelse ikke er mulighed for at fortsætte samlivet.

Det er efter min opfattelse af afgørende betydning, ikke mindst af hensyn til børnene, at ægteskabet ikke får karakter af noget, som man uden videre kan vandre ind i og ud af. Regeringen ønsker ligesom Det Radikale Venstre, forstår jeg, at værne om ægteskabet. Det kan så altid diskuteres, hvilke regler der på længere sigt er bedst egnede til at opfylde dette formål. Det er vel i øvrigt et område, hvor det ikke så meget er den politiske opfattelse som den mere personlige vurdering, der bliver afgørende.

I arbejdsgruppens betænkning er der bl.a. foretaget en gennemgang af separations- og skilsmisseordningen i de andre nordiske lande. I denne forbindelse har især den svenske betænkningsskema været analyseret meget nøje. Efter min opfattelse har arbejdsgruppen på overbevisende måde redegjort for, hvorfor denne ordning ikke passer på danske forhold. Derfor synes jeg, det er positivt, at Det Radikale Venstres lovforslag indebærer en bevarelse af det her i landet indarbejdede og velfungerende separationsinstitut.

Det er også rigtigt, at lovforslaget ikke giver adgang til en øjeblikkelig skilsmisse, blot fordi parterne erklærer sig enige herom. I stedet foreslås det, at separationsperioden for enige ægtefæller sættes ned fra 1 år til 6 måneder. Det kan være svært at afgøre, om der hermed er opnået et rimeligt kompromis mellem på den ene side ønsket om at undgå forhastede og uigennemtænkte skilsmisser og på den anden side hensynet til de ægtefæller, der ønsker ægteskabet opløst.

Der er sikkert flere her i Folketinget, som helst så den gældende 1-års-separationstid bevaret.

I forbindelse med en modernisering af separations- og skilsmissegrundene kan det ud fra det grundlæggende synspunkt om, at ægteskabet så vidt muligt bør bevares, drøftes, om mægling sinstitut kan forbedres. Det kunne måske redde ægteskaber, hvis ægtefæller, der ønsker det, får adgang til en udvidet rådgivning. Der eksisterer allerede i dag rundt om i landet forskellige rådgivningstilbud fra såvel offentlige myndigheder som private, hvor ægtefæller kan få rådgivning bl.a. i tilfælde, hvor deres ægteskab er kommet ind i en krise.

Efter min opfattelse bør det overvejes forsøgmæssigt at iværksætte nogle rådgivningsordninger som supplement til eller erstatning for mægling sinstitutet. Herved vil det være muligt at foretage en nærmere vurdering af, hvilket behov der måtte være for vejledning eller anden form for mægling, inden ægtefæller beslutter sig endeligt for at bryde et ægteskab.

Dette spørgsmål vil kunne overvejes nærmere i Retsudvalget, hvor der også vil være anledning til at se på nogle enkelte tekniske detaljer, som nok i givet fald bør justeres på baggrund af de høringssvar, der er fremkommet, efter at arbejdsgruppen afgav sin betænkning.

Men taget som helhed vil jeg sige, at jeg ser positivt på det af Det Radikale Venstre fremsatte lovforslag.

Pia Gjellerup (S):

Udgangspunktet for dette lovforslag er, som det allerede er bemærket, den betænkning, der er udarbejdet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet, et arbejde, der igen bygger på Ægteskabsudvalget af 1969' betænkning fra 1973.

Allerede ved behandlingen af et lovforslag sidste år udtrykte et flertal i Folketinget bestående af Det Radikale Venstre, SF og Socialdemokratiet, at man fra disse partiers side ønskede et lovforslag indeholdende en modernisering af reglerne ved separation og skilsmisse til behandling i den folketingsssamling, vi nu er i gang med.

Uagtet den ovennævnte betænkning har foreligget siden sidste sommer, har regeringen ikke ønsket at fremsætte et lovforslag, selv om man nu har fået den samlede vurdering, som man ønskede sidste år fra regeringspartierne side, og vel at mærke en vurdering, som i høj grad falder i tråd med de ønsker, som regeringspartierne gav udtryk for ved det ovennævnte lovforslags behandling sidste år. Men det er derfor så meget mere glædeligt, at justitsministeren kunne komme med nogle positive bemærkninger.

Jeg hilser med tilfredshed, at Det Radikale Venstre har fremsat det foreliggende lovforslag. Jeg skal blot sige dette ene, at vi måske kunne have forventet, at det flertal, der oprindeligt stod bag det fremsatte ønske, havde haft lejlighed til at være forslagsstillere sammen med Det Radikale Venstre, men det er kun en formel detalje.